

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 001014 10 Кж
Бања Лука, 4.3.2010. године

Врховни суд Републике Српске вијећу које чине судија Реџиб Бегић, као предсједник вијећа, те судије Војислав Димитријевић и Горана Микеш, као чланови вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Д. С., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149 став 1. тачка 5. у вези са чланом 20 Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 49/03, 108/04, 37/06 и 70/06), одлучујући о жалби браниоца оптуженог Д. С. која је изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001014 10 К од 24.02.2010. године, на сједници вијећа одржаној дана 4.3.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба браниоца оптуженог Д. С. изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001014 10 К од 24.02.2010. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001014 10 К од 24.02.2010. године (у даљем тексту: побијано рјешење) према оптуженом Д. С. је на основу одредби члана 197. став 1. тачка г) и члана 202 став 1. Закона о кривичном поступку - пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број 100/09) продужен притвор, а у оквиру обавезне контроле притвора након потврђивања оптужнице и прије изрицања првостепене пресуде.

Против побијаног рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог Д. С., В. Л., адвокат из Б. због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се оптужени одмах пустити на слободу или укине те предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у вези са истакнутим жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци рјешења, из сљедећих разлога:

Питање правне квалификације дјела које се оптуженом Д. С. ставља на терет потврђеном оптужницом Окружног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 000186 од 17.12.2010. године, у овом случају није од значаја приликом одлучивање о продужењу притвора у смислу одредбе члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку - пречишћени текст, обзиром на наступиле посљедице и умишљајно поступање оптуженог. У сваком случају испуњен је објективни услов који се састоји у запријећености казне од десет година или теже казне прописан цитираном законском одредбом.

Изјављена жалба неосновано оспорава закључак првостепеног суда о постојању разлога за притвор прописаног одредбом члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку - пречишћени текст. Образложењем побијаног рјешења дају се конкретни разлози који оправдавају постојање овога притворског основа. И овај суд прихвата да тежина дјела и посљедице имају карактер ванредних околности, због којих би пуштање оптужених на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда.

Код оваквог стања ствари болест оптуженог на коју се жалбом указује није од значаја. Са једне стране и приликом извршења мјере притвора оптуженом мора бити пружена сва потребна здравствена њега. Са друге стране не ради се о томе да ли ће оптужени бити опасан за околину, већ да ли ће његово пуштање изазвати стварну пријетњу нарушавања јавног реда, а на које питање је побијаним рјешењем на правилан начин одговорено.

Из изнијетих разлога, жалбу браниоца оптуженог Д. С. је на основу члана 336. став 3. Закона о кривичном поступку - пречишћени текст ваљало одбити као неосновану.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Реџиб Бегић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић